

Đề bài

Em hãy tưởng tượng
đoạn kết mới cho
truyện ngụ ngôn

***Đeo nhạc
cho mèo***

(Văn học 6 – Tập 1).

Bài làm

Một hôm, Mèo gặp Chuột, nói giọng hiền từ rất mực:

– Bây giờ, ta tu nhân tích đức, ngày ngày ăn chay niệm Phật, các con đến mà nghe ta giảng kinh.

Chuột búi tai, rủ nhau kéo đến hàng đàn nghe Mèo thuyết pháp. Quả nhiên, thấy Mèo mặc áo cà sa, tay cầm tràng hạt, miệng toàn những lời đạo lý. Nghe giảng kinh xong, Chuột vui vẻ kéo nhau ra bờ sông. Lối đi phải qua một cửa hẹp. Mèo náu mình trong xó kín, nhẹ nhàng vô chú chuột đi sau cùng, êm như ru, không một tiếng động.

Ngày này qua ngày khác, Chuột vẫn kéo nhau đến nghe Mèo giảng kinh. Nhưng dần dần thấy họ hàng nhà mình thưa thớt đi, chẳng hiểu vì sao. Chúng ngử xem phân mèo vùi dưới đồng tro, thấy đầy lông chuột. Chuột liền nghĩ kế, cho một con nói với Mèo:

– Bấy lâu nay ngài giảng kinh cho chúng con khó nhọc nhiều, thật là ơn lớn. Chúng con vừa sắm được vòng nhạc rất đẹp, xin biếu ngài để ngài đeo. Lúc ngài đi đâu, nghe tiếng nhạc, chúng con biết mà ra đón tiếp hầu hạ.

Nghe phỉnh nịnh, Mèo khoái chí nhận ngay, đeo vào cổ.

Buổi giảng kinh bắt đầu. Mèo lại tuôn ra hàng tràng lời lẽ đạo lý. Giảng xong, Chuột ra về. Mèo theo lệ cũ, len lén nấp vào một xó, chờ. Bất ngờ, vừa nhảy chưa kịp vô thì tiếng nhạc rung lên leng keng. Họ hàng nhà chuột bỏ chạy tán loạn. Mèo tiu nghỉu.